

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.

Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1934. St. 3.

Posamezna šte. 1 Din.

Molčeči Bog

(Nadaljevanje)

Bog pogosto molči, ko se dela krivica in hudo-bija, ker lahko zlo obrača v dobro. „Kako je vendar Bog mogel pustiti to, da so pribili Gospoda na križ? Zakaj se Bog ni oglasil in zakaj ni posegel vmes in preprečil te strašne krivice?“ Tako se je morda izpraševal kak malo-veren Jezusov učenec ob Kristusovi smrti. Pa kaj je Go-spod govoril malodušnima učencema na poti v Emavs? „O, vi nespametni in kesnega srca za verovanje vsega tega, kar so govorili preroki! Ali ni bilo potrebno, da je Kristus to trpel?“ Bog je molčal, ko so po nedolžnem ob-sodili in umorili njegovega Sina, ker je bilo to potrebno za vas, za vaše odrešenje. Iz največje krivice se je rodilo človeštvu največje dobro.

Tristo let je morala katoliška Cerkev trpeti najhujše preganjanje. Prelita kri mučencev bi napolnila potoke. Kristjanom storjene krivice so vpile do nebes za mašče-vanje in vendar Bog je vse to gledal in — molčal. Toda tudi iz tega gorja je vzrastlo dobro. To trpljenje je posta-vilo temelj katoliški Cerkvi, v viharju je vera v Križanega pognala globoke korenine in prelita kri je bila seme, iz katerega so zrastle nove množice kristjanov; nobena reč ni tako pomagala širiti sv. vere, kakor junaško trpljenje in umiranje mučencev. In če tiste milijone, ki so dali v silnem trpljenju zemeljsko življenje za Kristusa, danes vprašam, zakaj je Bog pustil toliko gorja, pa ti bodo z ve-seljem odgovorili: „Radi naše sreče, zakaj vse trpljenje se ne da niti primerjati s slavo in srečo, ki čaka one, ki trpe v Kristusu.“

Bog včasih molči, ker je dober vzgojitelj. On hoče, da bi mu iz ljubezni služili, ne pa toliko iz strahu pred kaznijo. Ko bi Bog očitno posegal v človeško življenje, vedno stal za nami s šibo in za vsak greh takoj poslal kazen, potem bi mu mnogi že morda bolj služili, toda po-tem bi jih vodil le strah, ne pa ljubezen do njega. Bog pa želi, da bi se svobodno in iz ljubezni do njega odlo-čili za dobro.

Ako oče vedno vpije nad otroci, s palico za njimi hodi in za vsak prestopok takoj kaznuje, potem on pač ne vzgoji otrok, ki bi ga ljubili in ki bi ga iz ljubezni po-slušali. Dober vzgojitelj tu in tam posvari, morda samo s pogledom, polagoma odvraca od hudega in navaja k dob-remu in le v potrebi in ob svojem času kaznuje. Tako dela tudi Bog kot najboljši vzgojitelj.

Božji molk izvira pa tudi iz božjega veličanstva. Neizmerna morska gladina je morda že kdaj ležala pred tvojimi očmi. Nekaj veličastnega je v njej. Zapiše veter, pa se morje ne zgane, tiho šume njegovi valovi; pade v morje kamen ali lahko cela gora, pa se mu ne pozna, po njem plovejo v naših očeh mogočne ladije, pa so kakor orehove lupine na njem. Da se morje razburi, mora priti mogočen vihar; toda takrat kakor gore vstajajo iz njega valovi, ki mečejo velike ladje kakor smeti sem in tja. Pa gledaš malo lužo: že tvoja sapa razburi njeno površje in

če vržeš kamen v njo, pa se vsa skali in razprši na vse strani. Kakor mala luža smo mi, pri vsaki malenkosti se razburjamo, vsaka nezgoda in krivica nas spravi iz rav-notežja, ker smo — majhni. Mi gledamo le na trenutek, v katerem živimo, le na sebe, kakor bi bili mi sami cel svet, pa niti toliko nismo pred Bogom, kakor mala mlaka v primeri s silnim morjem. Bog pa je neskončno veli-čanstvo. On je večni, neskončni, povsod pričujoči Bog, ki gleda pred seboj vse stvarstvo, vse čase, vse ljudi in vse narode, ki urejuje vse po svoji modri in mogočni previd-nosti, tako, davedno doseže svoje namene. Kakor tvoj dih ne razburi morja, tako tudi uboga stvar, grešni člo-vek, ne more vznemirjati veličastva božjega.

Bilo je v francoski revoluciji. V oskrunjeni cerkvi Notre-Dame v Parizu je nekoč stopil na prižnico neki sli-kar David in izstrelil tam samokres, rekoč: „Bog, če si, potem grmi, kakor sem grmel sedaj jaz.“ Toda božji grom se ni oglasil, Bog je molčal. Kaj se bo Bog kregal s tako revno stvarjo, kot je človek! Bog gotovo ni tako malen-kosten, da bi ga priklical vsak zlobnež na zemljo, da bi Bog delal, kakor bi želelo sprideno človeško bitje.

Bilo je svoj čas na Ruskem. Slovenski ujetnik, ki je pozabil na Boga, je v baraki dvignil prst proti nebu in zaklel: „Če je Bog, pa naj pade name opeka!“ Pa Bog se ni oglasil, opeka ni padla na njega.

Bog pogosto molči, ker se mu ne mudi. Božji mlini meljejo počasi, pa gotovo. Ljudje kratek čas živimo, pa bi radi vse doživeli in vse videli in tudi to, kako se že na zemlji pokaže božja pravica. Bog pa lahko čaka, saj je pred njim tisoč let kakor en trenutek.

Judje so bili že pozabili, da so klical: „Njegova kri naj pride nad nas in naše otroke.“ Bog se takrat ni opla-sil, pozabil pa tudi ni. Prišel je dan strašen in grozen, dan plačila, dan gorja, dan razdejanja za Jeruzalem in ju-dovski narod. Takrat je Gospod govoril, pa njegov glas je bil glas pravičnega Boga.

Kakor z Judi, tako Bog dela tudi z drugimi narodi. On gleda, kako delajo krivice, zatirajo drug drugega, tu in tam po svojih služabnikih svari, sam pa molči in gleda. Ko pa mera hudobije zadosti naraste, takrat pa govori Gospod v gromu, strašno povest o pravici, kakor jo je govoril ob razdejanju Jeruzalema.

In kakor v življenju narodov, tako se godi tudi v življenju posameznika. Z dvignjeno roko greše mnogi proti Bogu, nakladajo krivico na krivico, povzročajo gorje in smrt, a Bog molči in čaka, ker ima časa dovolj. Pa pride njegov dan in takrat govori, da se človek zviija kakor črv pod silo božje besede.

Saloma, hči Herodijade, je za plačilo za svoj ples zahtevala in dobila glavo Janeza Krstnika. Ko se je vršila ta hudobija, je Bog molčal. Čez nekaj let pa se gre Sa-loma na led drsat; tu se udere ledena skorja pod njo, jo zagrabi za vrat in ji odtrga glavo. Takrat je govoril Bog! Bog molči in govori ob svojem času! Gorje pa tistim, ki nepripravljeni padejo v roke božje pravice.

Vincencijeva družba v l. 1933.

Občni zbor Vincencijeve družbe se je vršil v nedeljo, dne 18. februarja v Marijanišču. V kapeli je imel voditelj kratek nagovor, — na to so bile litanije M. B. Po litanijah pa se je vršil občni zbor v šolski sobi kmetijske gospodinske šole.

Zanimivo je poročilo tajnice gospe. dr. Stane Amrožičeve, ki se je glasilo:

Poročilo tajnice za občni zbor 1934.

Vkljub krizi je Vinc. dr. mogla z bož. pomočjo v pretečenem letu nadaljevati karitativno delo. Spomniti se moramo na celo vrsto darov, ki so omogočili to akcijo.

1. Med darovalci se je kot vedno najbolj izkazala Hran. in pos. v Kranju z darom 7000 din.

2. Na drugem mestu je mestna občina, ki je vzdrževala bolničarko s 6000 din. letno.

3. Članarina je prinesla nad 4000 din.

4. Od akcije znamk za reveže je dala ga. Colnarjeva od izkupička za prodane znamke 720 din. v glavno blagajno.

5. Za vel. noč so članice pobirale pred cerkvijo in po mestu za vola, ter nabrale 1856.25 din. Tako so dobili reveži za praznike meso.

6. 18. junija se je v Ljudskem domu vršila proslava 100-letnice ustanovitve Vincencijevih družb, ter njih ustanovitelja Friderika Ozanama. Prireditve, ki je bila davka prosta, je bila dobro obiskana, ker so požrtvovalne članice po hišah prodajale vstopnice. Vkljub nizki vstopnini je prinesla 125^l din. čistega dobička.

7. Članice so v jeseni pobirale krompir in druge poljske pridelke. Krompirja je bilo 900 kg, okoli 60 l je bilo kaše, fižola in ješprenja, gotovine pa 841 din.

8. Sv. Miklavž je prinesel pred cerkvijo 530 din. za reveže. Po mestu in pri zunanjih trgovcih pa so članice nabrale 2805 din. gotovine in za 7650 din. manufakturnega blaga, čevljev in živil. S tem denarjem in blagom je družba priredila krasno uspelo božičnico, ki presega lansko skoro za polovico. 73 družin in 41 samcev je bilo deležnih božičnih darov. Pridne članice Marijine družbe se že 2 meseca pred božičem šivale za revne otroke.

9. Prve 3 adventne nedelje je ga. Bezičeva v Marijanišču organizirala 3 adventne prireditve, od katerih 616 din. je prejela Vinc. družba.

Na 13. sejah se je odbor izključno posvetoval, kako bi olajšal gorje in bedo revežem. Nad 130 družin je bilo celo leto deležnih podpor. Pol leta je družba podpirala tudi mestne reveže. Ker pa so potom mestne občine kolikortoliko preskrbljeni, 4 najrevnejši so pa umrli, zato je redno podporo nekaterim ukinila, le 3 osebe dobivajo stalno še denarno podporo in živež.

G. dr. Simončič je preskrbel družbi ca 3000 kg bnaške koruze, ki je bila in je še hrana revnim prosilcem. 4 družinam je družba plačevala nekaj mesecev mleko za dojenčke. Pred božičem in za božič se je razdelilo 120 kg slanine in eno vrečo krušne moke. 56 družin in samcev je dobilo pred božičem drva in sicer vsak po 300 kg.

Vsega skupaj je družba razdelila 117 izrednih podpor, med temi 14 denarnih, 75 za živila, 6 za stanovanje, 11 za obleke, 9 za čevlje, in 2 za zdravila.

Blagajniško poročilo je podala gospodična Mimi Rosova, ki je poročala, da je imela Vincencijeva družba v l. 1933. dohodkov Din 30.065; stroškov Din 21.598.—.

Poročilo revizorjev je podal g. Andrej Ogrizek, ki je povdarjal lep red in točnost v vseh knjigah, ki sta jih pregledala oba g. revizorja in predlaga odboru absolutorij, kar se soglasno sprejme.

O Marijanišču je podala s. prednica Jelena sledeče zanimivo poročilo:

Poročilo o delovanju zavoda Marijanišče za l. 1933.

Naš zavod je kot njiva v pomladi, ki pričakuje velikega življenja. Upa v človeka in njegovo delo, predvsem pa sega v nebo za božjim blagoslovom.

Kako smo preživeli leto 1933. V delu in skrbi in zaupanju v božjo pomoč.

V sirotišču smo imeli 46 otrok v starosti od 2-15 l. 15 brezplačno, druge za mesečnino 100—150, 200—300. Naše sirote so povečini otroci nezakonskih mater. Nekaj pa je tudi otrok, ki so jim matere že pomrle, brezposelni očetje pa jim ne morejo ustvariti toplega doma. Otroci obiskujejo naš otroški vrtec, šoloobvezni pa osnovno šolo v mestu.

Ker je vprav sirotišče ona matica našega zavoda, iz katere žari blagoslov na vse ostalo naše delo, naj še posebej omenim dva izredna dogodka preteklega leta:

Prvi je čudno naključje, po katerem je prišla k nam mala deklica Franta. Nekega dne se je oglasila pri nas žena, ki je želela dobiti informacij radi sprejema v sirotišče. S seboj je imela majhno, štiriletno deklico. Ko sva se pogovorili je odšla. Naslednjega dne pa se je znašlo omenjeno dekletce med našimi sirotami. Nihče ni vedel ne kdaj, ne kako je prišlo med nje. Povpraševala sem po materi, pa kljub velikemu prizadevanju nisem mogla zvedeti zanjo. Ker otroka nismo mogli postaviti na cesto, je ostal pri nas. O deklici nimamo nikakih podatkov, niti ne vemo, če je krščena. In drugi dogodek! Bilo je ravno na praznik sv. Vinc. Pavelsk., ko sem bila klicana k neki na smrt bolni ženi na Primskovo. Ko sem stopila k njeni bolniški postelji, je žena dvignila proti meni svoji veliki roki in je zaprosila: „Usmilite se mojih sirot; nikogar nimam, da bi mu izročila svoja otroka. Mož je brez dela. Če se mojih otrok usmilite — bom lažje umrla!“ Ko sem odhajala, sem vzela - otroka dečka in deklico - s seboj. Mati je še tisto noč umrla, naša družinica pa se je povečala za dvoje lačnih ustec.

Če bi gradili sirotam ognjišče s človeškimi močmi, bi bilo to ognjišče majhno in hladno. Ker ga na božjo pomoč gradimo, raste in je vedno toplejše. Denarne podpore zavod v preteklem letu ni prejel nobene. Pač pa nam je dajal g. dr. Šemrov za sirotišče mesečno 30 kw elektrike brezplačno. Iskreno sem tudi hvaležna blagim gospem iz mesta, ki so pošiljale sirotam obleko in jim preskrbele tako bogatega Miklavža in lep Božič. Najtežje nam je pa še vedno za obutev. V dnevnem zavetišču je bilo 6 sirot. Otroški vrtec je obiskalo poleg domačih otrok še 40 otrok iz mesta. Priredili so koncem š. leta za starše in dobrotnike igrico, ki so jo parkrat ponovili.

V preteklem letu smo začeli z internatom za gimnazijke. Je to načrt, ki upamo, da bo imel bodočnost. Do sedaj imamo na stanovanju že 10 gojenk za gimnazijo. Tudi boljše rodbine nam zaupajo svoje otroke.

Zavod vodi tudi gosp. šola. Gojenk je bilo 18. Radi gosp. šole se bavimo nekoliko obširneje z gospodarstvom. Da dobe dekleta več prakse v kuhanju in serviranju, imamo stalno na hrani nekaj abonentov iz mesta.

Razumljivo je, da je prostor v zavodu radi tako številne družine do skrajnosti izrabljen. Morali smo nanovo opremiti spalnice, učilnico, jedilnico in sobo za abonente. Ker delo iz dneva v dan raste, smo morali poklicati na pomoč še eno sestro, tako, da nas deluje sedaj na zavodu 9 sester, od katerih je stalno zaposlena ena pri bolnikih v mestu.

Ob pogledu na preteklo leto čutim globoko hvaležnost Bogu in vsem blagim dobrotnikom. V božjem spominu je zapisana vsa njih dobrot, zato naj On, ki edini more povrniti — vse božansko poplača.

Naš zavod pa rabi še in še toplega božjega ognja, ki zahteva še mnogo skrbi polnih vročih poletnih dni da dozori v bogato jesen. Trudimo se na brazdah in verujemo v božjo pomoč. Verujemo pa tudi v pomoč plemenitih src, ki poznajo vso globino Kristusovih besed: „Ker storite kateremu izmed mojih najmanjših, storite meni.“

Za l. 1934. je bil izvoljen na to sledeči odbor! Predsednica gospa Slapar Franja, učiteljica v Kranju, I. podpredsednica gospa Anderwald Iva, II. podpredsednica gospa Rant Marija, tajnica gospa Žontar Anica, nje namestnica gospa Gorjanc Marija, blagajničarka gospodična

Mimi Roos, nje namestnica gospa Pavla Bezić, gospodarica gospa Ivana Šorli, revizorja gg. Andrej Ogrizek in Korbar Franc.

Ker je gospa predsednica Ivanka Logar odklonila ponovno izvolitev in istotako gospa tajnica Stana Ambrožičeva, je občni zbor obe gospe izvolil za častni članci kot zahvala in priznanje za njuno nad 5 letno požrtvalno delo v predsedstvu Vincencijeve družbe.

Pri slučajnostih se je razvila živahna debata o tem, kako razširiti poslopje, ki je danes premajhno za mnogoštevilno družino. Pa o tem bo Kranjski zvon poročal še drugič.

Občni zbor je pokazal, kako plodonosno je Vincencijeva družba delovala v l. 1933. Pričakujemo, da ji bodo tudi v novem letu ostali zvesti vsi njeni dosedanji dobrotniki.

Seznam umrlih v drugi polovici leta 1933 v župniji Kranj

1. Šušnik Jožef, sin posestnika, Premskovo 23; roj. 8. II. 1918, † 21. julija.
2. Kump Aleksander, sodni poduradnik v Pokoju, oženjen, Kranj, Rožna ulica 59; roj. 19. II. 1860 † 25. VII. 1900, † 17. avg.
3. Lustig Anton, delavec, Premskovo 126; roj. 4. V. 1900, † 17. avg.
4. Frakl Franc, zak. sin puškarja, Klanec 10; roj. 24. V. 1932, † 22. avg.
5. Pucl Leopold, mestni ubožec, oženjen, Kranj 26; roj. 3. XI. 1850, † 4. sept.
6. Tauzes Franc, notar, oženjen, Kranj 24; roj. 11. IV. 1880, † 11. sept.
7. Gregore Lucija, zasebnica, samska, Kranj 87; roj. 22. XI. 1867, † 11. sept.
8. Naglič Franca, roj. Žontar, žena delavca, Kranj S. p. 18; roj. 15. IV. 1878, † 20. sept.
9. Žebre Marijana, roj. Rozman, vdova zidarskega podjetnika, Kranj, Rožna ul. 42; roj. 5. IV. 1857, † 28. IX.
10. Frelich Anton, brezposelni delavec, samski, Kranj S. p. 47; roj. 6. I. 1901, † 29. sept.
11. Lukež Franc, gostilničar in posestnik, oženjen, Kranj 108; roj. 15. V. 1866, † 13. okt.
12. Čater Amalija, zak. hči delavca, Kranj; roj. 11. VII. 1933 † 17. okt.
13. Teply Terezija, roj. Köstl, vdova krojača, Kranj 119; roj. 6. X. 1847 † 25. okt.
14. Svoljšak Marijan, zak. sin delavea, Premskovo 52; roj. 13. VIII. 1933 † 3. nov.
15. Sušnik Franc, zak. sin delavca, Premskovo 104; roj. 27. VIII. 1933 † 6. nov.
16. Kleinhaus Pepca, zak. hči železničarja v pok. samska, Kranj, K. p. 57; roj. 1. 1902 † 7. nov.
17. Kozjek Jera, Čirčiče 17; roj. 4. III. 1877 † 8. nov.
18. Pezdlič Franjo, sreski podnačelnik, oženjen, Maribor, Koroščeva ulica 34; r. 4. 10. 1880, † 8. 11.
19. Markovič Andrej, nezak. sin tov. delavke, Kranj 119, r. 27. 11. 1932, † 14. 11.
20. Kocbek Edmund, tovarnar, vdovec, Kranj 119, r. 11. 1878, † 14. 11.
21. Rakove Marko, krojaški pomočnik, samski, Kranj — r. 20. 4. 1903, † 16. 11.
22. Feršt Marija, Klanec 39, r. 1855, † 3. dec.
23. Žankar Silvester, obč. ubožec, oženjen, Kranj, r. 10. 1. 1894, † 4. 12.
24. Javh Johana r. Leben, vdova-užitkarica, Rupa 30, r. 22. 5. 1848, † 5. 12.
25. Remic Ivana r. Breclj, vdova-posestnica, Premskovo 64, r. 13. 5. 1863, † 16. 12.
26. Krek Marija, zasebnica, samska, Kranj 91, roj. 22. 1. 1856, umrla 21. 12.

Seznam poročenih v drugi polovici leta 1933 v župniji Kranj.

1. Naglič Franc, posestnik, Rant Frančiška, kuharica; poročena v Kranju 15. junija.
2. Arnež Jožef, sin zemljaka, Kuhar Marija, hči kajzarja; poročena v Kranju 16. julija.
3. Gorjanec Jožef, tovarn. delavec, Anžič Stanislava, sobarica; poročena v Kranju 23. julija.
4. Dobovšek Franc, sin posestnika, Hanzlowsky Miroszlava, hči nadšumarja v pok., poročena v Kranju 26. julija.
5. Trtnik Franc, hišar, Stare Marija, zasebnica; poročena v Kranju 6. avgusta.
6. Černač Ernest, inženir, Grčar Ana, zasebnica; poročena v Kranju 12. avgusta.
7. Krajnik Pavel, sin banovinskega cestarja, Sušnik Marija, hči posestnika; poročena v Kranju 10. septembra.
8. Šavs Frančišek, sin bajtarice, Traven Ivana, hči krojača; poročena v Kranju 10. septembra.
9. Župančič Alojzij, tovarn. delavec, Zaplotnik Marija, tov. delavka; poročena v Kranju 17. septembra.
10. Žerjal Dragotin, knjigovodja, Černič Marija, šivilja; poročena v Kranju 17. septembra.
11. Kropivnik Feliks, tovarn. delavec, Bizjan Antonija, delavka; poročena v Kranju 1. oktobra.
12. Palovšnik Albin, strojnik, Rižnar Terezija, tovarn. delavka; poročena v Kranju 24. septembra.
13. Podlipnik Ivan, sin poštnega sluga. Zupan Katarina, hči hišarja, poročena v Kranju 15. okt.
14. Rovšek Ivan, tehnični uradnik, Müller Marija, poštna uradnica, p. v Kranju 21. okt.
15. Snožnik Franc, tovarn. delavec, Demšar Kristina, delavka, p. v Kranju 5. nov.
16. Čufer Franc, delavec, Grile Apolonija, tov. delavka, p. v Kranju 5. nov.
17. Lesjak Rudolf, tekstilni mojster, Planinšek Ljudmila, tov. delavka, p. v Kranju 12. nov.
18. Knez Karol, tov. delavec, Eršte Jožefa, tovarn. tkalka, p. v Kraoju 19. nov.
19. Čufer Andrej, mizarski mojster, Košir Otilija, hči posestnika, p. v Kranju 19. nov.
20. Gogala Jožef, graver, Berce Antonija, trgovska sotrudnica, p. v Kranju 26. nov.
21. Pirec Bernard, mesarski pomočnik, Breznikar Antonija, tov. tkalka, p. v Kranju 26. nov.
22. Weinberger Vincenc, brivski pomočnik, Emeršič Katarina, vlagalka v tiskarni, p. v Kranju 26. nov.
23. Mrak Franc, sin polzemljaka, Bukovnik Marija, tov. delavka, p. v Kranju 26. nov.
24. Drinovec Milan, davčni uradnik, Kristan Silva, priv. uradnica, p. pri Sv. Jakobu v Ljublj. 22. oktobra.
25. Nadizar Vinko, mizar, Jakopič Marija, šivilja, p. v Kranju 10. dec.
26. Hrovatin Viktor, abs. filozof, Pegan Marija, privatna uradnica, p. v Kranju 23. dec.
27. Stanko Franc, ključavničar, Krmelj Ana, hišna posestnica, p. v Kranju 31. dec.

Župnija Kranj

Oznanilo za marc.

2. Prvi petek v mesecu, zj. ob 6. sv. m. z blagovlovom, zvečer ob 6. križev pot in litanije presv. Srca Jezusovega.

4. III. postna nedelja, prva nedelja v mesecu, ob 6. sv. m. z blagoslovom, skupno mesečno sv. obhajilo za

moške, pop. shod za dekliško Mar. družbo.

11. IV. ned. v postu, služba božja po navadi, pop. shod za žensko Marijino družbo.

16. Pričetek tridnevnice v čast sv. Jožefu, zvečer se po križevem potu molijo litanije sv. Jožefa.

18. Tiha nedelja, služba božja po navadi. Pop. shod za III. red.

19. Praznik sv. Jožefa, ob 6. sv. m. z blagoslovom, ob 10. tiha sv. maša v župni cerkvi in na Hujah z blagoslovom in darovanjem za cerkev. Pop. ob pol treh so v župni cerkvi litanije sv. Jožefa, ob 3. pa na Hujah pete litanije Matere Božje, pop. je tudi darovanje za cerkev.

23. Žalostna M. B. pri 6. sv. maši je skupno sv. obhajilo za žensko M. družbo.

25. Cvetna nedelja, ob 10. blagoslov oljk, procesija okrog cerkve in sv. maša. Prosim, da se procesije udeležijo vsi verniki z oljkami in zelenjem. Med vsemi glavnimi mašami se bere na prižnici trpljenje N. G. Jezusa Kristusa. Po 6. sv. maši vesoljna odvezea za III. red.

28. Velika sreda, ob 4. pop. slovesne jutranjice.

29. Veliki četrtek. Prvo sv. obhajilo ob 6. Slovesna sv. maša se prične ob 9. uri in med sv. mašo je zadnje sv. obhajilo. Po sv. maši se Najsvetejše prenese v božji grob in se razkrijejo altariji. Pop. ob 4. jutranjice.

30. Veliki petek, slovesno opravilo se prične ob 8. zjutraj, pop. ob 4. jutranjice, ob 7. zvečer zadnja postna pridiga, rožni venec in litanije presv. Srca Jezusovega pri božjem grobu, nato petje žalostink.

31. Velika sobota, ob 7 blagoslov ognja in krstne vode, slovesna sv. maša z alelujo. Blagoslov velikonočnega jagnjeta je pop. ob 3 v rožniviški cerkvi, ob pol 4 v Cirčičah, ob 4 na Hujah, ob pol 5 na Rupih in ob 5 še enkrat v rožniviški cerkvi. ob 6 slovesne jutranjice in nato vstajenje s procesijo. Po procesiji zahvalna pesem, Regina coeli laetare in blagoslov. Opoldne preneha post.

Molitveno uro naj opravijo: Veliki četrtek pop. ob 3 dekliška Mar. družba, veliki petek ob 3 III. red, veliko soboto ženska Mar. družba. Moli se v četrtek 23. ura, v petek 24. in v soboto 3. ura.

Duhovne vaje na gimnaziji se vrše: za 1. in 2. gimnazijski razred od 10. do 13. marca, spoved za te bo 12. marca popoldne ob 2. Za vse druge razrede se vrše duhovne vaje od 24. do 27. marca. spoved 26. marca popoldne ob 2.

Duhovne vaje za moške in fante bo imel g. pater kapucin iz Škofje Loke 17., 18. in 19. marca. Prvi govor bo v soboto 17. marca zvečer ob 7, drugi govor v nedeljo zjutraj ob 6 s sv. mašo, pri kateri poje moški zbor, tretji govor v nedeljo zvečer ob 7, četrti govor na praznik sv. Jožefa zjutraj ob 6, zadnji govor na praznik sv. Jožefa zvečer ob 7. Skupno sv. obhajilo bo na praznik sv. Jožefa pri prvi sv. maši. V teku duhovnih vaj se bodo spovedovali samo moški, ki naj ta čas opravijo velikonočno dolžnost.

Šmartin pri Kranju

Oznanila za marec

4. III. nedelja v postu. Služba božja po navadi. Zjutraj obhajilo mož in fantov.

11. IV. nedelja v postu. Služba božja po navadi.

12. Sv. Gregor, papež.

18. V. tiha nedelja v postu. Služba božja po navadi.

19. Sv. Jožef. Služba božja obakrat z blagoslovom. Vesoljna odveza. Popoldan shod III. reda.

23. Žalostna Mati božja.

25. Cvetna nedelja. Pred drugim opravilom blagoslov oljk. Popoldne ob 2. uri pasijon. Po litanijah shod Marijine družbe.

Veliki teden

V sredo, četrtek in petek ob 4. uri popoldne cerkvene molitve.

29. V četrtek spomin zadnje večerje. Ob 9. uri peta sv. maša. Med mašo skupno obhajilo, po maši procesija sv. R. T. na oltar Matere božje in odgrnenje oltarjev.

30. V petek ob 8. uri pasijon, počestčenje sv. križa, sv. maša s predposvečeno sv. hostijo, prenešenje sv. R. T. v božji grob.

31. V soboto ob 7. uri blagoslov ognja, velikonočne sveče in krstne vode ter peta sv. maša. Popoldne ob 5. uri cerkvene molitve in procesija vstajenja Gospodovega po navadnem redu. Blagoslov velikonočne jagnjeti. Ob 1. uri na Bregu, ob 1/2 v Drulovki, ob 1/2 v St. Petru, ob 2 v Sred. Bitnju, potem v Zg. Bitnju in Stražišču. V soboto po procesiji in v nedeljo po prvi maši v farni cerkvi.

Poročeni

4. febr. Arhar Janez, tovarniški delavec iz Zg. Bitnja in Cirila Aš, iz Vavtevasi pri Novem mestu.

4. febr. Zelnik Franc, tovarniški delavec iz Predoselj in Margareta Trebar iz Stražišča.

Umrlji

Ivana Oman, roj. Alič, vdova, užitarica, stara 87 let, umrla v Stražišču 10. febr.

Venceslav Hlebce, oženjen, ravnatelj Sitarske zadruga, star 49 let, umrl v Ljubljani 5. febr.

Razno

Nov altar. Univerzitetni profesor ing. arch. Ivan Vurnik je napravil načrt za nov altar v župni cerkvi. Sliko novega altarja bomo razstavili v izložbenem oknu trgovine Savnik, da vsak župljan lahko vidi, kak altar bomo napravili. Letos moramo popraviti prezbiterij župne cerkve in glavni altar. Ves omet okrog altarja že delj časa odpada, slike v prezbiteriju so vse plesnjive, ker so slikane na omet, pod katerim je kamen. Altar je ves črvin, zadaj že gnil in umazan, tabernakelj znotraj prevrtan na vrhu, ker je prenzek za veliko monštranco. O našem prezbiteriju in altarju bo kaj več pisal prihodnji Kranjski zvon.

Sv. birma. Letos bo sv. birma v kranjski dekaniji. Ker je pa prezbiterij naše župne cerkve in altar v tako slabem stanju, da je vse nujno potrebno popravila, smo naprosili presvetlega gospoda knezo-škofa, da birmo naši župniji odlože na jesen. Po drugih župnijah v dekaniji bo namreč sv. birma takoj po veliki noči, v naši župniji in v Besnici pa jeseni. Upamo, da bomo popravili prezbiterij in napravili nov altar v cerkvi.

Vestnik katoliške akcije

Katoliška akcija v Kranju je imela v mesecu februarju 34. dva sestanka. 1. februarja je predaval g. profesor dr. Vilko Fajdiga o temi „Človek in družba v luči vere“. 15. februarja je predaval g. Košir Jože o temi „Cerkev in katoliški kristjani“. V mesecu marcu bosta 2 sestanka in sicer v četrtek 8. III. in na cvetni četrtek 22. III. obakrat ob 8 uri zvečer v dvorani ljudskega doma v Kranju.

K sestankom ponovno vabimo prav vse župljane brez izjeme. Naj ne mislijo nekateri, da nimajo dostopa k predavanjem ali pa, da so predavanja samo za moške ali samo za ženske. Prav za vse je! Vsak lahko pride, saj s tem ne prevzame nobenih obveznosti in tudi vstopnine ni.

Odbor kat. akcije.